

2. Funkcjonariusze Zarządu Wywiadu, w trybie określonym w ust. 1, stają się funkcjonariuszami AW.

3. Żołnierze zawodowi Wojskowych Służb Informacyjnych są wyznaczani i pełnią służbę w jednostkach organizacyjnych AW na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotyczących pełnienia służby poza resortem obrony narodowej.

4. Żołnierzom zawodowym, o których mowa w ust. 3, w zakresie realizowanych przez nich zadań przysługują uprawnień funkcjonariuszy AW określone w rozdziale 4.

Art. 229. 1. Funkcjonariusze posiadający stopień podoficerski, chorążego lub oficerski Urzędu Ochrony Państwa i niespełniający odpowiednich warunków wykształcenia określonych w niniejszej ustawie zachowują posiadane stopnie.

2. Mianowanie funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, na kolejny wyższy stopień może nastąpić dopiero po uzupełnieniu wykształcenia.

Art. 230. 1. Szefowie ABW i AW, każdy w zakresie swojego działania, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uwzględniając kwalifikacje zawodowe funkcjonariusza, jego przydatność do służby w ABW albo AW, a także wysokość posiadanych limitów zatrudnienia i środków budżetowych oraz planowaną strukturę organizacyjną, poinformują pisemnie funkcjonariusza o:

- 1) proponowanych dla niego warunkach służby albo
- 2) wypowiedzeniu stosunku służbowego.

2. Jeżeli funkcjonariusz, w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu proponowanych warunków służby, nie odmówi ich przyjęcia, uważa się, że wyraził zgodę na te warunki. Pisemna informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać pouczenie w tej sprawie.

3. W razie odmowy przyjęcia przez funkcjonariusza zaproponowanych warunków służby, stosunek służby rozwiązuje się z dniem dokonania tej odmowy.

4. Stosunek służby funkcjonariusza, któremu został wypowiedziany stosunek służbowy w trybie określo-

nym w ust. 1 pkt 2, ulega rozwiązaniu w terminie 1 miesiąca, liczonym od dnia doręczenia temu funkcjonariuszowi pisma o wypowiedzeniu stosunku służbowego.

5. Odmowa przyjęcia zaproponowanych warunków służby przez funkcjonariusza następuje w formie pisemnej.

6. W okresie wypowiedzenia stosunku służbowego funkcjonariusz może zostać zwolniony od obowiązku świadczenia służby.

7. Wobec funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 3 i 4, przepisów art. 60 ust. 4 oraz art. 63 nie stosuje się.

8. Funkcjonariuszowi zwolnionemu w trybie, o którym mowa w ust. 3 lub 4, przysługuje prawo do świadczeń pieniężnych związanych ze zwolnieniem ze służby, określonych w art. 128 ust. 1, a jeżeli są spełnione przesłanki do zwolnienia ze służby na korzystniejszych warunkach, także do innych świadczeń i uprawnień wynikających z ustawy.

Art. 231. Do pracowników Urzędu Ochrony Państwa stosuje się odpowiednio przepisy prawa pracy dotyczące uprawnień pracowników przejmowanego zakładu lub jego części przez innego pracodawcę.

Art. 232. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie stosuje się przepisy dotychczas obowiązujące, o ile nie są z nią sprzeczne.

Art. 233. Prezes Rady Ministrów powoła pełnomocników do organizacji ABW i AW oraz likwidatora Urzędu Ochrony Państwa oraz określi ich zadania i uprawnienia.

Art. 234. Traci moc ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. z 1999 r. Nr 51, poz. 526, Nr 53, poz. 548 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 73, poz. 852 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 877 i Nr 106, poz. 1149).

Art. 235. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 227 i art. 233, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

677

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 21 maja 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia kontyngentu na przywóz węgla pochodzącego z Federacji Rosyjskiej.

Na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 1 oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z granicą towarami i usługami (Dz. U. Nr 157,

poz. 1026, z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250 oraz z 2001 r. Nr 29, poz. 320 i Nr 42, poz. 472) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 29 grudnia 2001 r. w sprawie ustanowienia kontyngentu na przywóz węgla pochodzącego z Federacji Rosyjskiej (Dz. U. Nr 156, poz. 1826) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Maksymalna ilość towaru, na jaką może być udzielone pozwolenie łącznie dla wszystkich pozycji towarowych określonych 9-cyfrowym kodem PCN objętych pozycją 2701, wynosi 2 500 ton.”

§ 2. 1. Do wniosków o wydanie pozwoleń złożonych i nierozpatrzonej do dnia wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Pozwolenia wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują moc do dnia upływu terminu ich ważności.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Minister Gospodarki: *J. Piechota*

678

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 8 maja 2002 r.

w sprawie wysokości opłat portowych.

Na podstawie art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 44 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 62, poz. 685, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 111, poz. 1197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość opłat portowych pobieranych za użytkowanie infrastruktury portowej.

§ 2. 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „statki morskiej żeglugi liniowej” — statki obsługujące linię żeglugową, działającą pomiędzy portami polskimi lub obcymi, zgłoszoną i zaakceptowaną przez podmiot zarządzający portem, wykonywaną według ułożonego z góry, na okres co najmniej jednego miesiąca kalendarzowego, rozkładu rejsów, z wyłączeniem przypadków przewozów całostatkowych ładunków, jeżeli przewóz odbywa się na warunkach umowy czarterowej, o ile w przypadku wejścia statku do portu lub wyjścia statku z portu nie występuje jednocześnie przewóz ładunku linią żeglugową,

- 2) „międzynarodowe świadectwo pomiarowe statku” — świadectwo pomiarowe wydane na podstawie Międzynarodowej konwencji o pomierzaniu pojemności statków z 1969 r., sporządzonej w Londynie dnia 23 czerwca 1969 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 56, poz. 247) bądź innej umowy międzynarodowej w tym zakresie, której stroną jest Rzeczpospolita Polska,

- 3) „uznane świadectwo” — Międzynarodowy Certyfikat Zapobiegania Rozlewom Olejowym — IOPP wystawiony przez właściwy banderze statku urząd, stwierdzający, iż statek posiada podwójne dno lub oddzielne zbiorniki balastowe.

2. Określenie „tydzień” stosowane przy ustaleniu opłat portowych, których wysokość zależy od częstotliwości zawinięć statków do portu, oznacza okres czasu rozpoczynający się w poniedziałek o godzinie 00⁰⁰ i kończący się w najbliższą niedzielę o godzinie 24⁰⁰.

§ 3. 1. Ustala się, z zastrzeżeniem § 4, wysokość opłaty tonażowej dla statków żeglugi morskiej:

Lp.	Typ i wielkość statku	Wysokość opłaty (EUR/1 GT)
1	Samochodowce	0,09
2	Drobnicowce	0,52
3	Chłodniowce	0,60
4	Kontenerowce	0,29
5	Statki typu „ro-ro”	0,22
6	Masowce	0,57
7	Statki pasażerskie do 50 000 GT	0,19
8	Statki pasażerskie powyżej 50 000 GT	0,17
9	Promy	0,09
10	Statki pasażersko-towarowe	0,09
11	Zbiornikowce do 38 000 GT, z zastrzeżeniem § 10 ust. 5	0,59
12	Zbiornikowce powyżej 38 000 GT, z zastrzeżeniem § 10 ust. 5	0,69
13	Zestawy pchane i zespoły holownicze	0,40
14	Pozostałe statki żeglugi morskiej	0,52